

forslaget i den høje Rigsdag vil kunne være tilendebragt med Udgangen af indeværende Maaned, har jeg ladet udarbejde det Lovforslag, jeg herved fremsætter for det høje Ting, hvorved Gyldigheden af de Afsnit af den gældende Lov, som af Regeringen er foreslaaet at skulle gælde med visse Ændringer til Udgangen af Marts 1923, foreløbig forlænges uændret til 1. Maj 1922. Det foreslaas endvidere i § 1, 2det Stykke, at Indenrigsministeren bemyndiges til at forlænge den i fornævnte Lovs §§ 39 og 43 fastsatte Frist for Byggeforetagenders Paa-begyndelse til 1. Maj 1922, for saa vidt Andragende er indgivet inden 1. April 1922. Anledningen til denne Bestemmelse er denne, at Paabegyndelsen af adskillige Byggeforetagender maa antages at være blevet i betydelig Grad forsinket ved den strenge Vinter og endvidere ved den for Tiden tilstedeværende Arbejdsstansning, og det vil derfor være ønskeligt, at Indenrigsministeren faar Bemyndigelse til at ændre den Frist, som er indeholdt i de to Paragraffer 39 og 43 for Paabegyndelse af Boligforetagender, hvortil Statstilskud eller Statslaan skal kunne ydes. Dog er Forudsætningen den, at Andragende er indgivet inden den 1. April 1922, og at Tilskuddet eller Laanet kan ydes indenfor den Begrænsning af de til Raadighed staaende Summer, som er givet ved de hidtil foretagne Udlaan og de hidtil bevilgede Tilskud. Jeg tillader mig at anbefale det her fremsatte Lovforslag til det høje Tings Velvillie og til meget hurtig Behandling.

Jeg skal dernæst have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 489 af 12. September 1919 om Statens Tjenestemænd*. Lovforslaget angaar de Tjenestemænd, som det er ønskeligt at ansætte under Invalideforsikringsfonden. Da Lov Nr. 253 af 6. Maj 1921 om Invalideforsikring blev gennemført, blev der ikke truffet Bestemmelser om Normering af det fornødne Personale under Fonden, idet man ønskede, før dette skete, at faa Overblik over Omfanget af Arbejdet ved Fonden. Fonden har nu virket i ca. 1/2 Aar; og paa Grundlag af de i denne Tid indvundne Erfaringer har Direktionen for Fonden indstillet, at det fornødne Personale nu normeres, og man har i Ministeriet udarbejdet det foreliggende Lovforslag om Ændring i Tjenestemandslønningsloven af 12. September 1919. Man har om Sagen brevvækslet med Lønningsraadet, som har givet Lovforslaget i den her foreliggende Form sin Tilslutning. Det vilde være ønskeligt af rent praktiske Grunde, om denne

Normering kunde gennemføres fra den 1. April, saaledes at de nye Udnævnelser kunde ske fra denne Dato at regne. Idet jeg da anbefaler Lovforslaget til det høje Ting, beder jeg om, at man vil underkaste det en hurtig Behandling med Fremme af det Formaal for Øje, jeg her har nævnt.

Første Næstformand (K. M. Klavsen): Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Udenfor Dagsordenen har det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen Ordet for at forelægge et nys anmeldt Lovforslag.

J. P. Jensen: Paa mine Medforslagsstilleres og mit Partis Vegne tillader jeg mig at forelægge et *Forslag til Lov om Til-læg til Lov om Konkurs af 25. Marts 1872*, gaaende ud paa, at de danske Dyr læger bliver ligestillede med Læger og Apotekere med Hensyn til 1ste Prioritet i Konkursboer. Fordringen skulde omfatte ikke alene Vederlag for Arbejdet, men ogsaa Befordringsgodtgørelse og Betaling for den Medicin til Dyrene, som i Almindelighed Dyr-lægen udleverer. Udgifterne til Befordring og Medicin til Dyrene betyder en overordentlig stor Post paa Dyr lægernes Budget. Dyr lægerne kan ganske vist ad anden Vej tiltvinge sig Betaling for udført Arbejde, nemlig ved Hjælp af deres Organisationer ved at nægte at tage Dyrene under Behandling for saadanne, som ikke har opfyldt deres Forpligtelser overfor Lægen. Det er imidlertid en Forholdsregel, som Dyr lægerne meget nødig gaar til. De føler som Regel en Forpligtelse overfor de syge Dyr, som de er kaldet til at beskytte og værne om, og ønsker derfor ikke at gaa den Vej. Men dette Forhold kan maaske bidrage til, at den høje Rigsdag indser Nødvendigheden af, at ogsaa Dyr lægerne kommer i Betragtning og bliver ligestillede med de to andre Grupper: Lægerne og Apotekerne. Endvidere maa Dyr lægerne mange Gange i fattige Hjem udføre Arbejde, for hvilket de kun faar en meget ringe Betaling, i en Masse Tilfælde slet ingen. I saa Henseende er Dyr lægerne anderledes stillede end Lægerne, hvem der gennem Sygekasserne er garanteret Vederlag for deres Virksomhed for de daarligst stillede i Samfundet.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Første Næstformand (K. M. Klavsen): Eksemplarer af det forelagte Lovforslag vil blive omdelt.